

Euroopan unionin virallinen lehti

C 223

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta
16. syyskuuta 2009

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
II <i>Tiedonannot</i>		
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT		
Komissio		
2009/C 223/01	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	1
2009/C 223/02	Komission tiedonanto perusteista alueellisen tuen suurien investointihankkeiden perusteelliseksi arvioimiseksi	3
2009/C 223/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5582 – Gonvarri/Severstal/JV) ⁽¹⁾	11
2009/C 223/04	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5518 – Fiat/Chrysler) ⁽¹⁾	11
2009/C 223/05	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5585 – Centrica/Venture Production) ⁽¹⁾	12
2009/C 223/06	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5609 – ISP/RDM/Manucor) ⁽¹⁾	12

FI

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Komissio

2009/C 223/07	Euron kurssi	13
---------------	--------------------	----

V *Ilmoitukset*

HALLINNOLLISET MENETTELYT

Komissio

2009/C 223/08	Kansallisten tuomioistuinten tuomarien kouluttaminen EY:n kilpailuoikeuden alalla sekä kansallisten tuomarien välinen oikeudellinen yhteistyö	14
---------------	---	----

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

Komissio

2009/C 223/09	Valtiontuki – Ranska – Valtiontuki C 4/09 (ex N 679/97) – Radiaviestinnän tukiohjelman muuttaminen – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	15
---------------	---	----

MUUT ILMOITUKSET

Komissio

2009/C 223/10	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen	20
2009/C 223/11	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	23
2009/C 223/12	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	26

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT
TIEDONANNOT

KOMISSIO

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 223/01)

Päätöksen tekopäivä	10.3.2009
Valtion tuen viitenumero	N 70/09
Jäsenvaltio	Yhdistynyt kuningaskunta
Alue	Nothern Ireland
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Northern Ireland Screen Fund (the 'Screen Fund')
Oikeusperusta	Education and Library Services Etc. Grants Regulation (Northern Ireland) 1994 The Industrial Development (Northern Ireland) Order 1982
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Laina
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 12 milj. GBP; Suunnitellun tuen kokonaisuus: 51,5 milj. GBP
Tuen intensiteetti	90 %
Kesto	1.4.2007–31.3.2012
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Northern Ireland Screen Alfred House Alfred Street Belfast BT2 8ED Northern Ireland UNITED KINGDOM
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	12.5.2009
Valtion tuen viitenumero	N 241/09
Jäsenvaltio	Irlanti
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Allied Irish Bank
Oikeusperusta	The Credit Institutions (Financial Support) Act 2008
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Vakavien taloushäiriöiden korjaaminen
Tuen muoto	Muut pääomatuen muodot
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 3 500 milj. EUR;
Tuen intensiteetti	—
Kesto	12.5.2009–12.11.2009
Toimiala	Rahoituksen välitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	The Minister, acting on behalf of the Government, in accordance with the Act. Department of Finance, Government Building, Upper Merrion Street, Dublin 2, IRELAND
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

—————

Komission tiedonanto perusteista alueellisen tuen suurien investointihankkeiden perusteelliseksi arvioimiseksi

(2009/C 223/02)

1. JOHDANTO

1.1 Aluetukitoimenpiteitä koskevat yleiset säännöt

1. Komission alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa vuosille 2007–2013 ⁽¹⁾, jäljempänä 'aluetukea koskevat suuntaviivat', selvennetään komission aluetukiin soveltamaa yleistä lähestymistapaa. Ottamatta huomioon aluetuen mahdollisia kielteisiä vaikutuksia kauppaan ja kilpailuun komissio voi aluetukea koskevissa suuntaviivoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti katsoa, että valtiontuki soveltuu yhteismarkkinoille, jos se myönnetään tiettyjen epäedullisissa asemassa olevien alueiden taloudellisen kehityksen edistämiseen Euroopan unionissa.
2. Yleensä aluetukea koskevissa suuntaviivoissa otetaan huomioon kyseisten alueiden kehitykseen vaikuttavien ongelmien suhteellinen vakavuus käyttämällä erityisiä alueellisen tuen enimmäismääriä. Nämä enimmäistuki-intensiteetit vaihtelevat 10 prosentista 50 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista. Ne perustuvat ensi sijassa kyseisten alueiden BKT:hen asukasta kohden, mutta jäsenvaltiot voivat jossain määrin ottaa huomioon myös paikalliset olosuhteet. Kunkin jäsenvaltion aluetukikartat julkaistaan Europa-verkkosivuilla ⁽²⁾. Monissa tapauksissa, joissa määritely investointiraja-arvo ei ylity, nämä porrastetut tuki-intensiteetit kuvastavat olennaisesti tasapainotestiiä, joka komission on tehtävä yhtäältä alueellisen investointituen mahdollisista myönteisistä vaikutuksista, erityisesti edistettäessä koheesiota houkuttelemalla investointeja epäsuotuisille alueille, ja toisaalta sellaisten mahdollisten kielteisten vaikutusten rajoittamisesta, joita saattaa esiintyä myönnettäessä tällaista tukea yksittäisille yrityksille, esimerkiksi kielteiset vaikutukset muihin taloudellisiin toimijoihin ja alueisiin, joiden suhteellinen kilpailuetu vähenee vastaavasti.
3. Suuri investointihanke on alkuinvestointi, jonka tukikelpoisten kustannusten nykyarvo on yli 50 miljoonaa EUR ⁽³⁾. Suuriin investointihankkeisiin eivät vaikuta niin paljon haitat, jotka ovat ominaisia epäsuotuisille alueille kuin pienempiin investointihankkeisiin. On suurempi riski siitä, että suuret investointihankkeet vaikuttavat kauppaan, ja sen vuoksi on vaarana, että muilla alueilla toimiviin kilpailijoihin kohdistuva vääristymä on suurempi. Suurissa investointihankkeissa on myös riski, että tuen määrä ylittää vähimmäismäärän, joka on tarpeen alueellisten haittojen kompensoimiseen, ja on vaara, että valtiontuki näihin hankkeisiin johtaa vääristyneisiin vaikutuksiin, esimerkiksi tehotomaan sijaintipaikkojen valintaan, suurempaan kilpailun vääristymiseen ja hyvinvoinnin nettomenetyksiin, koska

tuki on kallis tulonsiirto veronmaksajilta tuensaajille, toisin sanoen tuen kustannus ylittää hyödyn kuluttajille ja tuottajille.

4. Aluetukea koskevissa suuntaviivoissa vahvistetaan suurille investointihankkeille myönnettävää aluetukea koskevat säännöt ⁽⁴⁾. Aluetukea koskevissa suuntaviivoissa vahvistetaan suurille investointihankkeille automaattiset, asteittain alenevat aluetuen enimmäismäärät kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi tasolle, jolla yleensä voidaan olettaa vääristymisen korvautuvan kyseisten alueiden kehitykseen kohdistuvalla hyödyllä ⁽⁵⁾.
5. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava erikseen investointihankkeisiin myönnettävästä tuesta, jos ehdotetun tuen määrä ylittää sallitun enimmäismäärän, joka sovellettavien sääntöjen mukaisesti voidaan myöntää investointiin, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat 100 miljoonaa EUR (ilmoitusta edellyttävä raja-arvo) ⁽⁶⁾. Näissä ilmoitusta edellyttävissä tapauksissa komissio tutkii erityisesti, mikä on tuki-intensiteetti, onko tuki aluetukea koskevien suuntaviivojen yleisten perusteiden mukainen, johtaako ilmoitettu investointi tuotantokapasiteetin huomattavaan kasvuun samalla kun se kohdistuu tehotomiin tai jopa taantuviin markkinoihin ja lisääkö investointi yritysten markkinaosuutta.

1.2 Perusteellisen arvioinnin piiriin kuuluvat aluetukitoimenpiteet

6. Vaikka aluetukiin sovelletaan automaattisesti alenevaa asteikkoa, tietyillä suurilla määrillä aluetukea suurille investointihankkeille voi silti olla merkittäviä vaikutuksia kauppaan ja ne voivat johtaa huomattaviin kilpailun vääristymiin. Tästä syystä komission aikaisempana käytäntönä oli, että suurille investointihankkeille ei myönnetä seuraavat raja-arvot ylittävää tukea ⁽⁷⁾:
 - tuensaajan osuus kyseisen tuotteen myynnistä asianomaisilla markkinoilla on yli 25 prosenttia, tai
 - hankkeella luotu tuotantokapasiteetti on yli 5 prosenttia markkinoista, kun kyseisten markkinoiden kasvu on alle Euroopan talusalueen BKT:n kasvuun.

⁽¹⁾ EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/regional_aid/regional_aid.html

⁽³⁾ Sellaisena kuin se määrittää aluetukea koskevien suuntaviivojen 60 kohdassa sekä alaviitteissä 54 ja 55.

⁽⁴⁾ Ks. suuntaviivojen 4.3 jakso.

⁽⁵⁾ Ks. suuntaviivojen 67 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. suuntaviivojen 64 kohta.

⁽⁷⁾ Ks. alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille vuonna 2002 annettujen monialaisten puiteiden 24 kohta (EYVL C 70, 19.3.2002, s. 8, sellaisina kuin ne ovat EUVL:ssä C 263, 1.11.2003, s. 3).

7. Nykyisissä aluetukea koskeissa suuntaviivoissa komissio on maksanut yksilöllisemmän lähestymistavan, jonka mukaan hankkeista johtuvat koheesio- ja muut edut voidaan ottaa huomioon mahdollisimman konkreettisesti. Tällaisia etuja on kuitenkin punnittava kauppaan ja kilpailuun todennäköisesti kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia vasten. Tällaiset vaikutukset on myös kartoitettava mahdollisimman konkreettisella tavalla. Tämän johdosta aluetukea koskevien suuntaviivojen 68 kohdan mukaan komissio toteuttaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn tapauksissa, joissa ilmoitusta edellyttävä raja-arvo ylittyy ja vähintään yksi aluetukea koskevien suuntaviivojen 68 kohdan a ja b alakohdassa määritetyistä edellytyksistä täyttyy (perusteellista arviointia edellyttävät raja-arvot, jotka ovat samat kuin tämän tiedonannon 6 kohdassa mainitut raja-arvot). Tällaisissa tapauksissa muodollisen tutkinnan tavoitteena on yksityiskohtaisen tarkastelun perusteella todentaa, että ”tuki on tarpeen kannustavan vaikutuksen luomiseksi investoinnille ja että tukitoimenpiteen hyödyt ovat kilpailun vääristymää ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvaa vaikutusta suuremmat”⁽¹⁾.

8. Aluetukea koskevien suuntaviivojen alaviitteessä 63 komissio ilmoitti laativansa ”lisäohjeet perusteista, jotka se ottaa huomioon tässä arvioinnissa”. Komissio antaa jäljempänä ohjeita niistä tiedoista, joita se voi vaatia, ja menetelmistä, joita se aikoo soveltaa toimenpiteiden yksityiskohtaisessa arvioinnissa. Valtiontuen toimintasuunnitelman⁽²⁾ mukaisesti komissio arvioi tuen ottaen huomioon sen myönteisten ja kielteisten vaikutusten tasapainon määrittääkseen, voidaanko tuki kokonaisuutena katsottuna hyväksyä.

9. Yksityiskohtaisen arvioinnin pitäisi olla oikeassa suhteessa tuesta mahdollisesti johtuviin vääristymiin. Tämä tarkoittaa sitä, että analyysin kattavuus riippuu asian luonteesta. Tämän vuoksi edellytettävän näytön luonne ja taso riippuvat myös kunkin tapauksen piirteistä. Komissio ottaa myös huomioon muodollista tutkintaa koskevat säännökset, sellaisina kuin ne vahvistetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽³⁾ 6 ja 7 artiklassa, mutta komissio voi muun muassa pyytää jäsenvaltiota toimittamaan riippumattomia selvityksiä ilmoitukseen sisältyvien tietojen vahvistamiseksi tai pyytää lausuntoa muilta merkityksellisillä markkinoilla toimivilta taloudellisilta toimijoilta tai aluekehityksen asiantuntijoilta. Lisäksi muodollisen tutkinnan aikana komissio ottaa vastaan huomautuksia asianomaisilta osapuolilta. Komissio yksilöi keskeiset seikat, joista se haluaa lisätietoja aloittamalla menettelyn.

10. Tämän tiedonannon tarkoituksena on varmistaa komission päätöksentekomenettelyn avoimuus ja ennustettavuus sekä jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu. Komissio varaa mahdollisuuden muuttaa ja tarkistaa näitä ohjeita käytännön kokemustensa perusteella.

2. TUEN MYÖNTEISET VAIKUTUKSET

2.1 Tuen tarkoitus

11. Aluetuen tavoitteena on yhteinen etu, joka heijastaa oikeudenmukaisuusnäkökohtia nimittäin taloudellisen koheesion edistämistä supistamalla yhteisön eri alueiden välistä kehityskulua. Aluetukea koskevien suuntaviivojen 2 kohdassa todetaan, että ”keskittymällä epäedullisessa asemassa olevien alueiden haittoihin alueellisella valtiontuella edistetään jäsenvaltioiden ja koko Euroopan unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta”. Aluetukea koskevien suuntaviivojen 3 kohdassa todetaan, että ”alueellisen investointituen tarkoituksena on auttaa kehittämään kaikkein epäedullisimmassa asemassa olevia alueita tukemalla investointeja ja työpaikkojen luomista. Tuella edistetään epäsuotuisilla alueilla sijaitsevien yritysten toimintojen laajentamista ja monipuolistamista etenkin kannustamalla yrityksiä sijoittamaan uusia tuotantolaitoksia näille alueille.”

12. Niiden suurten investointihankkeiden osalta, jotka täyttävät perusteellista arviointia edellyttävän raja-arvon, jäsenvaltioiden on osoitettava, että tuki kohdistuu kyseiseen oikeudenmukaisuustavoitteeseen. Sen vuoksi jäsenvaltion on osoitettava, että investointihanke edistää kyseisen alueen kehitystä.

13. Vaikka aluetuen ensisijaisena tavoitteena on huolehtia oikeudenmukaisuuskysymyksistä, kuten taloudelliseen koheesioon, sitä voidaan käyttää myös markkinoiden toimintapuitteen korjaamiseen. Alueelliset haitat voivat liittyä markkinoiden toimintapuitteisiin kuten riittämättömät tiedot, koordinoitioongelmat, tuensaajan vaikeudet kohdistaa investointeja julkisiin hyödykkeisiin tai investointien ulkoisvaikutuksina. Jos oikeudenmukaisuustavoitteiden lisäksi aluetuki kohdistuu tehokkuuskysymyksiin, sen myönteinen vaikutus katsotaan suuremmaksi.

14. Seuraavassa on luettelo, joka ei ole tyhjentävä, ohjeellisista perusteista, joilla voidaan osoittaa tuen myönteinen aluevaikutus siltä osin kuin se edistää lisäinvestointeja ja toimintaa alueella. Tuen myönteiset vaikutukset voivat olla sekä suoria (esimerkiksi välittömien työpaikkojen luominen) tai välillisiä (esimerkiksi paikallinen innovointi).

— Investoinnin luomien välittömien työpaikkojen määrä on tärkeä osoitus hankkeen vaikutuksesta aluekehitykseen. Lisäksi olisi otettava huomioon luotujen työpaikkojen laatu ja niiden edellyttämä koulutustaso.

⁽¹⁾ Ks. suuntaviivojen 68 kohta.

⁽²⁾ Ks. toimintasuunnitelman 11 ja 20 kohta (KOM(2005) 107 lopullinen).

⁽³⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

- Vielä enemmän uusia työpaikkoja saattaa syntyä paikalliseen (ali)hankkijaverkoston, mikä helpottaa investoinnin integroitumista alueelle ja varmistaa heijastusvaikutusten leviämisen laajemmalle. Sen vuoksi myös välillisten työpaikkojen määrä otetaan huomioon.
 - Tuensaajan sitoumus järjestää laajalti koulutusta työvoiman yleis- ja erityistaitojen parantamiseksi otetaan huomioon aluekehitystä edistävänä tekijänä. Lisäksi painotetaan koulutusta, joka lisää työntekijöiden taitoja ja työllistävyyttä yrityksen ulkopuolella. Yleis- tai erityiskoulutusta, johon on myönnetty koulutustukea, ei oteta huomioon aluetuen myönteisenä vaikutuksena päällekkäisyyden välttämiseksi.
 - Ulkoisia mittakaavaetuja tai muita alueen kehityksestä johtuvia hyötyjä voi syntyä läheisyyden vaikutuksesta (klusterointivaikutus). Saman alan yritysten klusterointi eli keskittäminen antaa yksittäisille laitoksille mahdollisuuden erikoistua enemmän, mikä lisää tehokkuutta. Läheinen sijainti helpottaa tietojen, ideoiden ja tietämyksen vaihtoa yritysten välillä. Toimintojen keskittyminen houkuttelee monia työnhakijoita, mikä puolestaan varmistaa, että yritysten käytettävissä on suuri määrä erilaisia taitoja omaavia työntekijöitä. Laki- ja kaupallisten palveluiden saatavuuden varmistaminen lisää tuottavuutta. Toimintojen keskittäminen voi houkuttaa muita investointeja, jotka puolestaan lisäävät myönteisiä heijastusvaikutuksia (suotuisa kasvukierre).
 - Investointeihin liittyy teknistä tietämystä, mikä voi olla merkittävän teknologian siirron lähde (tiedon leviäminen). Teknologiapainotteisilla aloilla tehtäviin investointeihin liittyy todennäköisemmin teknologiansiirtoa vastaanottavalle alueelle. Tiedon levittämisen taso ja tarkkuus ovat myös tärkeitä seikkoja tältä osin.
 - Hankkeen vaikutus alueen kykyyn luoda uutta teknologiaa paikallisen innovaatiotoiminnan kautta voidaan myös ottaa huomioon. Uuden tuotantolaitoksen yhteistyö paikallisten korkea-asteen oppilaitosten kanssa voidaan myös katsoa myönteiseksi tekijäksi.
 - Investoinnin kesto ja mahdolliset myöhemmät lisäinvestoinnit ovat osoitus yrityksen kestävästä sitoutumisesta alueelle.
15. Jäsenvaltioita kehoitetaan erityisesti nojautumaan aikaisempien valtiontukiohjelmien tai -toimenpiteiden arviointeihin, tuen myöntävien viranomaisten suorittamiin vaikutustenarviointeihin, asiantuntijalauseuntoihin ja muihin arvioitavana

olevaan investointihankkeeseen liittyviin selvityksiin. Tuensaajan liiketoimintasuunnitelmaan saattaa sisältyä tietoja luotujen työpaikkojen lukumäärästä, maksetuista palkoista (kotitalouksien varallisuuden lisääntyminen heijastusvaikutuksena), paikallisten tuottajien myynnin määrästä sekä investoinnin luomasta liikevaihdosta ja siitä johtuvan verotulojen lisäyksen mahdollisesta myönteisestä vaikutuksesta alueeseen.

16. Lisäksi on tarvittaessa otettava huomioon suunnitellun investointihankkeen suhde kansallisiin strategisiin puitteisiin sekä hankkeen ja rakennerahastojen yhteisrahoittamien toimintaohjelmien suhde. Komissio voi tältä osin ottaa huomioon kaikki toimenpiteeseen liittyvät komission päätökseen rakennerahastosta tai koheesiorahastosta rahoitettavien suurten hankkeiden arvioinnin yhteydessä ⁽¹⁾. Tällaisen päätöksen perustana ovat muiden tekijöiden lisäksi ”kustannus-hyötyanalyysi, myös riskinarviointi, sekä arvioitu vaikutus kyseiseen alaan ja jäsenvaltion ja/tai alueen ja, mahdollisuuksien mukaan asiaankuuluvissa tapauksissa, myös muiden yhteisön alueiden sosioekonomiseen tilanteeseen”.

2.2 Tukivälineen tarkoituksenmukaisuus

17. Valtiontuki investointiavustuksina ei ole ainoa jäsenvaltioiden käytettävissä oleva politiikan väline, jolla voidaan tukea investointeja ja työpaikkojen luomista epäedullisessa asemassa olevilla alueilla. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa yleisiä toimenpiteitä, joita voivat olla esimerkiksi infrastruktuurin kehittäminen, koulutuksen laadun parantaminen tai yleisen liiketoimintaympäristön parantaminen.
18. Jos jäsenvaltio on harkinnut toimenpiteelle muita vaihtoehtoja mutta osoittaa, että tietyille yritykselle myönnettävän valtiontuen kaltaisen valikoivan välineen käytöstä koituu etua, toimenpidettä pidetään tarkoituksenmukaisena välineenä. Komissio ottaa erityisesti huomioon jäsenvaltion ehdotetusta toimenpiteestä mahdollisesti tekemän vaikutustenarvioinnin.

2.3 Kannustava vaikutus

19. Tukitoimenpiteen kannustavan vaikutuksen arviointi on yksi tärkeimmistä seikoista arvioitaessa perusteellisesti suurille investointihankkeille myönnettävää aluetukea. Komissio arvioi, onko ehdotettu tuki tarpeen varmistamaan, että aluetuki ”todella kannustaa tekemään investointeja, joita ei muuten tehtäisi tukialueilla” ⁽²⁾. Arviointi suoritetaan kahdella tasolla: ensin yleisellä menettelyjen tasolla ja toiseksi yksityiskohtaisemmalla, taloudellisella tasolla.

⁽¹⁾ Ks. Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25) 2 jakso.

⁽²⁾ Ks. suuntaviivojen 38 kohta.

20. Aluetukea koskevien suuntaviivojen 38 kohta sisältää yleiset periaatteet, joiden mukaan aluetuen kannustavasta vaikutuksesta on tehtävä muodollinen arviointi. Näitä periaatteita sovelletaan kaikenlaisiin aluetukiin, ei ainoastaan suurille investointihankkeille myönnettävään tukeen.
21. Jos aluetukea myönnetään suurille investointihankkeille tässä tiedonannossa tarkoitettulla tavalla, komissio tutkii yksityiskohtaisesti, että ”tuki on tarpeen kannustavan vaikutuksen luomiseksi investoinnille” ⁽¹⁾. Yksityiskohtaisen arvioinnin tarkoituksena on määrittää, muuttaako tuki todella tuensaajan käyttäytymistä niin, että se toteuttaa (ylimääräisen) investoinnin kyseisellä tukialueella. On lukuisia päteviä syitä siihen, että yritys sijaitsee tietyllä alueella, vaikka mitään tukia ei myönnettäisi.
22. Kun otetaan huomioon koheesiopolitiikasta johtuva oikeudenmukaisuustavoite ja se, missä määrin tuki edistää tämän tavoitteen saavuttamista, kannustava vaikutus voidaan todentaa kahdessa mahdollisessa skenaariossa:
1. Tuki kannustaa tekemään myönteisen investointipäätöksen, koska investointi, joka ei muuten olisi yritykselle kannattava millään sijaintipaikalla, voidaan toteuttaa tukialueella ⁽²⁾.
 2. Tuki kannustaa sijoittamaan suunnitellun investoinnin kyseiselle alueelle muun alueen sijaan, koska se korvaa tukialueelle sijoittautumiseen liittyvät nettohaitat ja kustannukset.
23. Jäsenvaltion olisi osoitettava komissiolle tuen kannustava vaikutus. Sen on toimitettava selkeät todisteet siitä, että tuella on vaikutusta investoinnin tai sijaintipaikan valintaan. Sen on ilmoitettava, kumpi skenaario pätee kyseisessä tapauksessa. Kattavan arvioinnin suorittamiseksi jäsenvaltion on toimitettava sekä tuettavaa hanketta koskevat tiedot että kattava kuvaus vaihtoehtoisesta skenaariosta, jossa jäsenvaltio ei myöntäisi tuensaajalle tukea.
24. Skenaariossa 1 jäsenvaltio voisi todistaa tuen kannustavan vaikutuksen toimittamalla yrityksen asiakirjoja, joista ilmenee, että investointi ei olisi ollut kannattava ilman tukea ja että mikään muu sijaintipaikka kuin tukialue ei olisi ollut mahdollinen.
25. Skenaariossa 2 jäsenvaltio voisi todistaa tuen kannustavan vaikutuksen toimittamalla yrityksen asiakirjoja, joista ilmenee, että investoinnin sijoittamisesta tukialueelle aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä on verrattu tilanteeseen, jossa investointi toteutetaan vaihtoehtoisella alueella. Tällaisten vertailuskenaarioiden on oltava komission kannalta realistisia.
26. Jäsenvaltioita kehoitetaan erityisesti käyttämään riskiarviointia (mukaan lukien sijaintipaikkaan liittyvien riskien arviointi), tilinpäätöksiä, sisäisiä liiketoimintasuunnitelmia, asiointijalalausuntoja ja muita arvioitavaan investointihankkeeseen liittyviä selvityksiä. Asiakirjat, jotka sisältävät tietoja kysyntä-, kustannus- ja talousennusteista, asiakirjat, jotka toimitetaan investointikomitealle ja joissa kuvaillaan erilaisia investointiskenaarioita tai jotka on tarkoitettu rahoitusmarkkinoille, voivat auttaa todentamaan hankkeen kannustavan vaikutuksen.
27. Tässä yhteydessä ja erityisesti skenaariossa 1 kannattavuustaso voidaan arvioida käyttämällä menetelmiä, jotka ovat yleisesti käytössä kyseisellä toimialalla ja joita voivat olla menetelmät, joiden avulla arvioidaan hankkeen nykyarvo, sisäinen tuotto prosentti tai sijoitetun pääoman tuotto.
28. Jos tuki ei muuta tuensaajan käyttäytymistä edistämällä (ylimääräisiä) investointeja kyseisellä tukialueella, kannustava vaikutus ei ole riittävä alueellisen tavoitteen saavuttamiseksi. Jos tuella ei ole kannustavaa vaikutusta alueellisen tavoitteen saavuttamiseksi, tällainen tuki saatetaan katsoa yrityksen saamaksi ilmaiseksi rahaksi. Tämän vuoksi arvioitaessa perusteellisesti suurille investointihankkeille myönnettävää aluetukea sitä ei hyväksytä tapauksissa, joissa näyttää siltä, että sama investointi tehtäisiin alueella jopa ilman tukea.

2.4 Tuen oikeasuhteisuus

29. Jotta aluetuki olisi oikeasuhteista, tuen määrän ja intensiteetin on rajoitettava vähimmäismäärään, joka tarvitaan investoinnin toteuttamiseksi tukialueella.
30. Aluetukea koskeissa suuntaviivoissa varmistetaan, että aluetuki on oikeassa suhteessa tukialueiden ongelmien vakavuuteen soveltamalla aluetukeen yleisiä enimmäismääriä ja alentamalla näitä enimmäismääriä automaattisesti asteittain kun on kyse suurista investointihankkeista (katso 1 ja 3 kohta).

⁽¹⁾ Ks. suuntaviivojen 68 kohta.

⁽²⁾ Tällaiset investoinnit voivat luoda edellytykset jatkoinvestoinneille, jotka ovat elinkelpoisia ilman lisätukea.

31. Aluetukiasioissa, joissa on tehtävä perusteellinen arviointi, on tarpeen tutkia yksityiskohtaisemmin, että aluetukea koskevien suuntaviivojen mukainen suhteellisuusperiaate täyttyy.
32. Tuen kannustavuutta koskevassa skenaariossa 1 tuki katsotaan yleensä oikeasuhteiseksi, jos tuen johdosta investoinnin tuotto vastaa yrityksen muihin investointihankkeisiin soveltamaa tavanomaista tuotto prosenttia tai jos se vastaa yrityksen pääomakustannuksia kokonaisuutena tarkasteltuna tai kyseisen toimialan yleistä tuotto prosenttia.
33. Sijoittautumiseen liittyvää kannustinta koskevassa skenaariossa 2 tuki katsotaan yleensä oikeasuhteiseksi, jos se vastaa tuensaajayrityksen investoinnista tukialueella aiheutuvien nettokustannusten ja vaihtoehtoisella alueella tehtävästä investoinnista aiheutuvien nettokustannusten välistä erotusta. Kaikki kyseiset kustannukset ja hyödyt on otettava huomioon, mukaan lukien hallinto- ja kuljetuskustannukset, koulutustuen ulkopuolelle jäävät koulutuskustannukset sekä palkkaerot.
34. Viime kädessä nämä nettokustannukset, joiden katsotaan liittyvän alueellisiin haittoihin, heikentävät investoinnin kannattavuutta. Tämän vuoksi kannustavan vaikutuksen arvioinnissa käytettäviä laskelmia voidaan käyttää myös arvioidessa tuen oikeasuhteisuutta.
35. Jäsenvaltioiden on osoitettava tuen oikeasuhteisuus asianmukaisten asiakirjojen, esimerkiksi 26 kohdassa mainittujen, perusteella.
36. Tuki-intensiteetti ei missään tapauksessa saa ylittää aluetukien enimmäismääriä, joita on oikaistu alenevalla asteikolla aluetukea koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

3. TUEN KIELTEISET VAIKUTUKSET

37. Markkinaosuuksien ja mahdollisen liikkapomiteetin arvioimiseksi rakenteellisesti taantuvilla markkinoilla komission on määritettävä merkitykselliset tuote- ja maantieteelliset markkinat. Näin ollen merkitykselliset markkinat on yleensä ⁽¹⁾ jo määritelty perusteellisen arvioinnin kohteena olevien aluetukitoimenpiteiden osalta.

⁽¹⁾ Jos merkityksellisten markkinoiden asianmukaisesta määritelmästä on epäilyjä, komissio esittelee nämä päätöksessään aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

38. Kaksi tärkeintä osoitusta tuen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista on jo mainittu aluetukea koskevien suuntaviivojen 68 kohdassa, toisin sanoen korkea markkinaosuus ja mahdollinen liikkapomiteetti rakenteellisesti taantuvilla markkinoilla. Ne liittyvät kahteen teoriaan kilpailun kohdistuvasta haitasta eli markkinavoiman syntymiseen ja tehotomien markkinarakenteiden syntymiseen tai säilymiseen. Näitä kahta seikkaa punnitaan alustavasti jo ennen tutkintamenettelyn aloittamista. Jotta kaikki lopullisessa tapainotestissä tarvittavat seikat olisivat käytettävissä, kyseisten kahden indikaattorin arviointia tarkennetaan perusteellisessa arvioinnissa. Kolmas perusteellisesti arvioitava indikaattori tuen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista on tuen vaikutus kauppaan. Vaikka näitä kolmea indikaattoria pidetään aluetuesta suurille investointihankkeille mahdollisesti johtuvina tärkeimpinä kielteinä vaikutuksina, komissio ei sulje pois muita indikaattoreita, jotka voivat olla merkityksellisiä erityisissä tapauksissa.
39. Komissio keskittyy erityisesti markkinavoimaan ja liikkapomiteettiin liittyviin kielteisiin vaikutuksiin tapauksissa, joissa tuki kannustaa muuttamaan investointipäätöstä silloin kun investointia ei toteutettaisi ilman tukea (kannustava vaikutusta koskeva skenaario 1).
40. Jos vertailuanalyysi kuitenkin osoittaa, että investointi olisi joka tapauksessa tehty ilman tukea, vaikka mahdollisesti toisessa paikassa (skenaario 2), ja jos tuki on oikeasuhteinen, mahdolliset osoitukset kilpailun vääristymisestä, kuten suuri markkinaosuus ja kapasiteetin lisäys tehotomilla markkinoilla, olisivat periaatteessa samat tuesta riippumatta.

3.1 Yksityisten investointien syrjäyttäminen

3.1.1 Markkinavoima

41. Optimaalisen investointitason määrittämiseksi markkinoilla, joilla markkinatoimijoita on rajoitettu määrä (suurille investointihankkeille ominainen tilanne), kukin yritys ottaa huomioon kilpailijoidensa tekemät investoinnit. Jos tuen johdosta yritys investoi enemmän, kilpailijat voivat vastata siihen vähentämällä omia kustannuksiaan kyseisellä alueella. Tässä tapauksessa tuki syrjäyttää yksityisiä investointeja. Jos kilpailijoiden tilanne heikkenee tai niiden on jopa poistuttava markkinoilta, tuki vääristää kilpailua. Tältä osin, kuten 38 kohdassa selostetaan, aluetukea koskevissa suuntaviivoissa erotetaan tapaukset, joissa tuensaajalla on markkinavoimaa, ja tapaukset, joissa tuki johtaa kapasiteetin merkittävään lisääntymiseen taantuvilla markkinoilla.
42. Yleensä ottaen on todennäköisempää, että keskittyneillä markkinoilla mikä tahansa yhden tuensaajan saama tuki vääristää kilpailua, sillä on luultavaa, että kunkin yrityksen

päätös vaikuttaa kilpailijoihin suuremmin. Tämä pitää paikansa erityisesti silloin, kun määräävässä asemassa oleva markkinatoimija saa tukea. Jos tuensaaja pystyy tuen johdosta säilyttämään markkinavoimansa ⁽¹⁾ tai lisäämään sitä, aluetuella suurille investointihankkeille voi olla estävä vaikutus kilpailijoiden investointipäätöksiin ja siten se vääristää kilpailua. Tämä olisi kuluttajien kannalta haitallista. Sen vuoksi komissio haluaa rajoittaa valtiontuen myöntämistä yritysille, joilla on markkinavoimaa.

43. Kaikissa aluetukitapauksissa, joissa ilmoitusta edellyttävä raja-arvo ylittyy (aluetukea koskevien suuntaviivojen 64 kohta), komission on arvioitava (aluetukea koskevien suuntaviivojen 68 kohdan a alakohta) tuensaajan (tai konsernin, johon se kuuluu) osuus kyseisen tuotteen tai kyseisen tuotteiden myynnistä merkityksellisillä tuotemerkkinoilla ja maantieteellisillä markkinoilla. Markkinaosuus on kuitenkin ainoastaan alustava osoitus mahdollisista ongelmista. Tämän vuoksi komissio ottaa tarpeen mukaan perusteellisessa arvioinnissa huomioon myös muita tekijöitä, esimerkiksi markkinarakenteen, tarkastelemalla markkinoiden keskittymistä ⁽²⁾, markkinoille tulon mahdollisia esteitä ⁽³⁾, neuvotteluvoimaa ⁽⁴⁾ ja markkinoilta poistumisen esteitä.
44. Komissio ottaa huomioon investointia edeltävät ja sen jälkeiset markkinaosuudet ja muut asiaan liittyvät tekijät (yleensä vuosi ennen investoinnin aloittamista ja vuosi sen jälkeen kun täysi tuotantoteho on saavutettu). Arvioidessaan perusteellisesti kielteisiä vaikutuksia komissio ottaa huomioon sen, että vaikka eräät investointihankkeet toteutetaan suhteellisen lyhyessä ajassa, yhdessä tai kahdessa vuodessa, useimmat suuret hankkeet vievät huomattavasti enemmän aikaa. Useimmissa tapauksissa on sen vuoksi analysoitava markkinoiden kehitystä pitkällä aikavälillä. Komissio myöntää kuitenkin, että pitkän aikavälin analyysit ovat spekulatiivisempia, erityisesti silloin kun on kyse epävakasta markkinoista tai markkinoista, joilla tapahtuu nopeita teknologisia muutoksia. Sen vuoksi mitä pidempää aikaväliä analyysi koskee ja mitä spekulatiivisempi analyysi tästä johtuen on, sitä vähemmän annetaan painoa markkinavoiman mahdollisille kielteisille vaikutuksille tai markkinoiden sulkemisen mahdollisuudelle.

⁽¹⁾ Markkinavoima tarkoittaa kykyä vaikuttaa markkinahintoihin, tuotokseen, tavaroiden ja palvelujen valikoimaan tai laatuun sekä muihin kilpailutekijöihin pitkällä aikavälillä.

⁽²⁾ Tätä varten komissio voi tarkastella Herfindahl-Hirschman -indeksiä (HHI). Indeksillä annetaan alustavan kuvan markkinarakenteesta. Markkinoilla, joilla markkinatoimijoita on vähän mutta monilla niistä on suhteellisen suuri markkinaosuus, tuensaajan suuri markkinaosuus saattaa aiheuttaa vähemmän ongelmia kilpailun kannalta.

⁽³⁾ Markkinoille tulon esteitä ovat oikeudelliset esteet (erityisesti teollisia tekijänoikeudet), mittakaavaedut ja tuotevarioinnin edut sekä verkostoihin ja infrastruktuuriin pääsyn esteet. Kun tukea myönnetään markkinoilla, joilla tuensaaja on vakiintunut toiminnanharjoittaja, mahdolliset markkinoille tulon esteet voivat lisätä tuensaajan mahdollista markkinavoimaa ja siten pahentaa kyseisen markkinavoiman kielteisiä vaikutuksia.

⁽⁴⁾ Kun markkinoilla on vahvoja ostajia, on epätodennäköisempää, että tuensaaja voi nostaa niiltä veloitetuja hintoja.

3.1.2 Tehottomien markkinarakenteiden luominen tai säilyttäminen

45. Jos kilpailu on tehokasta, tehottomat yritykset joutuvat poistumaan markkinoilta. Pitkällä aikavälillä tämä edistää teknologian kehitystä ja vähäisten resurssien tehokasta käyttöä taloudessa. Valtiontuesta johtuva huomattava kapasiteetin lisäys tehottomilla markkinoilla saattaa kohtuuttomasti vääristää kilpailua, sillä liikakapasiteetti voi johtaa voittomarginaaleihin kohdistuviin paineisiin ja kilpailijoiden kapasiteetin vähenemiseen tai jopa niiden poistumiseen markkinoilta. Tämä saattaa johtaa tilanteeseen, jossa kilpailijat, jotka muutoin kykenisivät pysymään markkinoilla, pakotetaan markkinoilta valtiontuen vuoksi. Tuki saattaa myös estää alhaisen kustannustason yrityksiä tulemasta markkinoille ja vähentää kilpailijoiden kannusteita innovoida. Tämä johtaa tehottomiin markkinarakenteisiin, jotka pitkällä aikavälillä ovat haitallisia myös kuluttajien kannalta.
46. Arvioidessaan, voidaanko tuen avulla luoda tai säilyttää tehottomat markkinarakenteet, kuten edellä todetaan, komissio ottaa huomioon hankkeesta johtuvan tuotantokapasiteetin lisäyksen ja sen, onko kyse tehottomista markkinoista ⁽⁵⁾. Aluetukea koskevien suuntaviivojen mukaan kapasiteetin lisäys katsotaan ongelmalliseksi ainoastaan, jos se luodaan tehottomilla markkinoilla ja jos lisäkapasiteetin osuus kyseisistä markkinoista on enemmän kuin viisi prosenttia.
47. Koska absoluuttisesti taantuvilla markkinoilla luotu kapasiteetti on yleensä vääristävämpää kuin suhteellisesti taantuvilla markkinoilla luotu kapasiteetti, komissio erottaa tapaukset, joissa merkitykselliset markkinat ovat pitkällä aikavälillä rakenteellisesti taantuvat (toisin sanoen niiden kasvu on negatiivinen), ja tapaukset, joissa merkitykselliset markkinat ovat suhteellisesti taantuvat (toisin sanoen kasvu on positiivinen mutta ei ylitä vertailukohteena olevaa kasvua (katso 48 kohta)). Kun hankkeen puitteissa luotu kapasiteetti koskee rakenteellisesti absoluuttisesti taantuvia markkinoita, komissio katsoo, että se on kielteinen tekijä tasapainotestissä ja että sen korvaaminen myönteisillä tekijöillä on epätodennäköistä. Sellaisessa tapauksessa on myös kyseenalaista, hyötykö kyseinen alue hankkeesta pitkällä aikavälillä.
48. Markkinoiden tehottomuutta mitataan yleensä ottamalla vertailukohtaksi ETA:n BKT viiden edellisen vuoden ajalta ennen hankkeen aloittamista (vertailuarvo). Markkinoiden aikaisempaa kehitystä koskevat tiedot ovat helpommin saatavilla eivätkä ne ole yhtä spekulatiivisia kuin tulevaisuuden ennusteet. Perusteellisessa arvioinnissa komissio voi kuitenkin ottaa huomioon myös odotetun tulevan kehityksen,

⁽⁵⁾ Tässä yhteydessä 'tehottomilla markkinoilla' tarkoitetaan markkinoita, joiden keskimääräinen vuosikasvu viitejaksolla ei ylitä ETA:n BKT:n kasvuprosenttia.

sillä kapasiteetin lisäyksen vaikutus näkyy investoinnin jälkeisinä vuosina. Tähän liittyviä indikaattoreita voivat olla kyseisten markkinoiden ennustettu kasvu ja odotettu kapasiteetin käyttöaste sekä kapasiteetin lisäyksen todennäköinen vaikutus kilpailijoihin hintojen ja voittomarginaalien välityksellä.

49. Kokemuksen mukaan eräissä tapauksissa kyseisen tuotteen kasvu ETA:ssa ei ehkä ole asianmukainen vertailukohde tarkasteltaessa tuen vaikutuksia, erityisesti silloin, kun markkinat ovat maailmanlaajuiset ja kyseisten tuotteiden tuotanto tai kulutus on vähäistä ETA:ssa. Tällaisissa tapauksissa komissio tarkastelee laajemmin tuen vaikutusta markkinarakenteisiin ottaen huomioon erityisesti sen mahdollisuuden syrjäyttää markkinoilta ETA:ssa toimivat tuottajat.

3.2 Kauppaan kohdistuvat kielteiset vaikutukset

50. Kuten aluetukea koskevien suuntaviivojen 2 kohdassa todetaan, tuen maantieteellinen kohdentaminen erottaa aluetuen muista horisontaalisen tuen muodoista. Aluetuelle on ominaista, että sen tarkoituksena on vaikuttaa sijoittajien investointihankkeiden sijaintipaikan valintaan. Kun aluetuella korvataan alueellisista haitoista johtuvat lisäkustannukset ja tuetaan lisäinvestointeja tukialueilla, se vaikuttaa sekä alueen kehitykseen että koheesioon ja loppujen lopuksi hyödyttää koko yhteisöä⁽¹⁾. Aluetuen mahdolliset negatiiviset vaikutukset sijoittautumiseen on jo kartoitettu ja niitä on jossain määrin rajoitettu aluetukea koskevissa suuntaviivoissa ja aluetukikartoissa, joissa määritellään tarkasti tukikelpoiset alueet ottaen huomioon oikeudenmukaisuus- ja koheesiopoliittiset tavoitteet sekä hyväksyttävät tuki-intensiteetit. Tukea ei saa myöntää investointien houkuttelemiseksi kyseisten alueiden ulkopuolella. Kun arvioidaan tämän ohjeistuksen kohteena olevia suuria investointihankkeita, komissiolla olisi oltava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella se voi arvioida, johtaisiko valtiontuki merkittävään työpaikkojen menetykseen olemassa olevilla sijaintipaikoilla yhteisössä.

51. Konkreettisemmin voidaan todeta, että kun valtiontuki mahdollistaa markkinoiden tuotantokapasiteettia lisäävät investoinnit, on vaarana, että tuki vaikuttaa kielteisesti tuotantoon tai investointeihin yhteisön muilla alueilla. Tämä on erityisesti todennäköistä silloin, kun kapasiteetin lisäys ylittää markkinoiden kasvun. Näin on yleensä sellaisten suurten investointihankkeiden kohdalla, jotka täyttävät aluetukea koskevien suuntaviivojen 68 kohdassa mainitun toisen arviointiperusteen. Kauppaan kohdistuvat kielteiset vaikutukset, jotka vastaavat menetettyä taloudellista toimintaa alueilla, joihin tuki vaikuttaa, voivat aiheuttaa työpaikkojen häviämistä kyseisillä markkinoilla, tuntua alihankkijoiden tasolla⁽²⁾ ja johtaa menetettyihin myönteisiin ulkoisvaiku-

tuksiin (esimerkiksi klusterointivaikutus, tiedon leviäminen, koulutus jne.).

4. TUEN VAIKUTUSTEN TASAPAINOTTAMINEN

52. Todettuaan, että tuki on tarpeen kannustamaan investoinnin toteuttamista kyseisellä alueella, komissio vertaa suu- relle investointihankkeelle myönnettävän alueellisen investointituen myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia. Tuen kokonaisvaikutuksia yhteisön koheesioon punnitaan tarkkaan. Komissio ei sovelle tässä tiedonannossa esitettyjä perusteita mekaanisesti, vaan arvioi niiden suhteellista merkitystä kokonaisuutena. Tasapainottamisessa mikään yksittäinen tekijä ei ole ratkaisevassa asemassa, eikä mitään näiden tekijöiden yhdistelmää voida sellaisenaan pitää riittävänä varmistamaan, että tuki soveltuu yhteismarkkinoille.

53. Komissio katsoo erityisesti, että investoinnin houkuttelemisen köyhemmälle alueelle (kuten se on määriteltynä korkeamman aluetukirajan mukaan) hyödyttää yhteisön sisäistä koheesiota enemmän kuin jos sama investointi tehtäisiin paremmassa asemassa olevalla alueella. Siten skenaariossa 2, jossa on esitettävä näyttöä vaihtoehtoisesta sijaintipaikasta, arviointi, jonka mukaan ilman tukea investointi olisi sijoitettu köyhemmälle alueelle (mitä enemmän alueellisia haittoja, sitä korkeampi aluetuen enimmäistuki-intensiteetti) tai alueelle, jolla katsotaan olevan samat alueelliset haitat kuin kohdealueella (enimmäistuki-intensiteetti on sama), muodostaa tasapainotestissä kielteisen seikan, jota myönteiset seikat eivät todennäköisesti korvaa, koska se on vastoin aluetuen perusteita. Toisaalta yleensä katsotaan, että sellaisen aluetuen myönteiset vaikutukset, joka pelkästään korvaa nettokustannusten erotuksen suhteessa kehittyneempään vaihtoehtoiseen investointipaikkaan (ja on sen vuoksi edellä esitetyn oikeasuhteisuustestin mukainen sekä täyttää myönteisiä vaikutuksia koskevat vaatimukset tavoitteen, tarkoituksenmukaisuuden ja kannustavan vaikutuksen osalta), ovat tasapainotestin perusteella mahdollisia kielteisiä vaikutuksia suuremmat uuden investoinnin vaihtoehtoisella sijaintipaikalla.

54. Jos on kuitenkin uskottavia todisteita siitä, että valtiontuki johtaisi työpaikkojen merkittävään häviämiseen olemassa olevilla sijaintipaikoilla Euroopan unionissa ja kyseiset työpaikat olisivat todennäköisesti muuten säilyneet keskipitkällä aikavälillä, kyseiseen olemassa olevaan sijaintipaikkaan kohdistuvat yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset on otettava huomioon tasapainotestissä.

55. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklassa säädetyn muodollisen tutkintamenettelyn jälkeen lopettaa menettelyn mainitun asetuksen 7 artiklan mukaisesti tehdyllä päätöksellä.

⁽¹⁾ Erityisesti tukialueella harjoitettavan toiminnan lisääntyminen tai elintason parantuminen voi lisätä muista yhteisön osista peräisin olevien tuotteiden ja palvelujen kysyntää.

⁽²⁾ Erityisesti, jos ne toimivat alueen paikallismarkkinoilla.

56. Komissio voi päättää joko hyväksyä tai kieltää tuen tai asettaa sen myöntämiselle ehtoja ⁽¹⁾. Jos komissio tekee mainitun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti ehdollisen päätöksen, se voi liittää siihen ehtoja, joilla rajoitetaan kilpailun mahdollista vääristymistä ja varmistetaan tuen oikeasuhteisuus. Erityisesti se voi vähentää tuen ilmoitetun määrän tai tuki-intensiteetin tasolle, jonka katsotaan olevan oikeasuhteinen ja sen vuoksi soveltuvan yhteismarkkinoille.
-

⁽¹⁾ Kun tukea myönnetään voimassa olevan aluetukiohjelman perusteella, on kuitenkin huomattava, että jäsenvaltio säilyttää mahdollisuuden myöntää kyseistä tukea siihen määrään saakka, joka vastaa sallittua enimmäismäärää, joka sovellettavien sääntöjen mukaisesti voidaan myöntää investointiin, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat 100 miljoonaa EUR.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.5582 – Gonvarri/Severstal/JV)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 223/03)

Komissio päätti 4 päivänä syyskuuta 2009 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32009M5582. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.5518 – Fiat/Chrysler)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 223/04)

Komissio päätti 24 päivänä heinäkuuta 2009 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32009M5518. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.5585 – Centrica/Venture Production)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 223/05)

Komissio päätti 21 päivänä elokuuta 2009 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32009M5585. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.5609 – ISP/RDM/Manucor)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 223/06)

Komissio päätti 3 päivänä syyskuuta 2009 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain italiaksi ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32009M5609. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

15. syyskuuta 2009

(2009/C 223/07)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi	
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,4611	AUD Australian dollaria	1,7014
JPY	Japanin jeniä	133,26	CAD Kanadan dollaria	1,5869
DKK	Tanskan kruunua	7,4430	HKD Hongkongin dollaria	11,3235
GBP	Englannin puntaa	0,88690	NZD Uuden-Seelannin dollaria	2,0883
SEK	Ruotsin kruunua	10,2438	SGD Singaporin dollaria	2,0796
CHF	Sveitsin frangia	1,5162	KRW Etelä-Korean wonia	1 780,25
ISK	Islannin kruunua		ZAR Etelä-Afrikan randia	10,8246
NOK	Norjan kruunua	8,6390	CNY Kiinan juan renminbiä	9,9777
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK Kroatian kunaa	7,3252
CZK	Tšekin korunaa	25,351	IDR Indonesian rupiaa	14 502,11
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR Malesian ringitiä	5,1175
HUF	Unkarin forinttia	272,02	PHP Filippiinien pesoa	70,622
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB Venäjän ruplaa	45,0950
LVL	Latvian latia	0,7023	THB Thaimaan bahtia	49,524
PLN	Puolan zlotya	4,1635	BRL Brasilian realia	2,6464
RON	Romanian leuta	4,2678	MXN Meksikon pesoa	19,4908
TRY	Turkin liiraa	2,1781	INR Intian rupiaa	71,0680

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

V

(Ilmoitukset)

HALLINNOLLISET MENETTELYT

KOMISSIO

Kansallisten tuomioistuinten tuomarien kouluttaminen EY:n kilpailuoikeuden alalla sekä kansallisten tuomarien välinen oikeudellinen yhteistyö*(2009/C 223/08)*

Uusi ehdotuspyyntö koskien kansallisten tuomioistuinten tuomarien kouluttamista EY:n kilpailuoikeuden alalla sekä kansallisten tuomarien välinen oikeudellinen yhteistyö on julkaistu osoitteessa:

<http://ec.europa.eu/dgs/competition/proposals2/>

Hakemusten viimeinen määräpäivä: 13 päivä marraskuuta 2009

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

KOMISSIO

VALTIONTUKI – RANSKA

Valtiontuki C 4/09 (ex N 679/97) – Radioviestinnän tukiohjelman muuttaminen

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 223/09)

Komissio on ilmoittanut 11 päivänä helmikuuta 2009 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Ranskalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (DG COMP)
Valtiontukien kirjaamo
SPA 3 6/5
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faksi +32 2961242
E-mail: stateaidgreffe@ec.europa.eu

Huomautukset toimitetaan Ranskalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄN TEKSTI

1. MENETTELY

Ranskan viranomaiset ilmoittivat EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan (nykyisin 88 artiklan 3 kohta) mukaisesti Ranskan pysyvän edustuston Euroopan unionissa lähettämällä 2. lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi seuraavana päivänä, asetusluonnoksen, jolla muutetaan 30 päivänä syyskuuta 1992 annetulla asetuksella 92-1053 käytöön otettua radioviestinnän tukiohjelman.

Komissio ilmoitti 10 päivänä marraskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä (SG(97) D/9265) päätöksestään olla vastustamatta ohjelman muutoksia sellaisina kuin niistä ilmoitettiin. Tämä päätös oli voimassa siihen asti, kunnes komissio teki 28 päivänä heinäkuuta 2003 päätöksen tukitoimenpiteestä N:o NN 42/03 (ex N 752/02). Kyseisessä päätöksessä todettiin 10 päivänä marraskuuta 1997 hyväksyttyä radioviestinnän tukiohjelman muuttava lakiehdotus yhteismarkkinoille soveltuvaksi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin julisti 10. marraskuuta 1997 tehdyn komission päätöksen pätemättömäksi 22 päivänä joulukuuta 2008 antamassaan tuomiossa (asia C-333/07, *Régie Networks*, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Asianomaisia kehoitetaan tutustumaan tämän tuomion perusteluihin.

2. TUEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

2.1 Tukiohjelman edunsaajat

Ranskan viranomaisten ilmoittamalla luonnoksella pannaan täytäntöön tukiohjelman, josta säädetään viestinnän vapaudesta 30 päivänä syyskuuta 1986 annetun lain nro 86-1067 80 pykälässä, sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä tammikuuta 1989 annetun lain nro 89-25 25 pykälällä ja 29 päivänä joulukuuta 1990 annetun nro 90-1170 27 pykälällä. Kyseisessä pykälässä säädetään seuraavaa:

”Radiolähetystoiminnalle, jonka kokonaisliikevaihdosta enintään 20 prosenttia on peräisin radioissa esitetyistä mainos- tai sponsorointiviesteistä saadusta liike tulosta, myönnetään tukea Conseil d'État'n asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.”

2.2 Tukiohjelman rahoitustapa

Ranskan viranomaisten ilmoittaman asetusluonnoksen, josta on tullut 29 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetus 97-1263 (Ranskan virallinen lehti 30.12.1997, s. 19194), 1 pykälässä luodaan veronluonteinen maksu radioviestinnän tukirahaston hyväksi.

Asetusluonnoksen 2 pykälässä säädetään, että maksun määrä lasketaan niiden summien perusteella, joita mainostajat maksavat mainostensa lähettämistä Ranskan alueelle, ja se peritään mainosajan myyjiltä. Sellaisille asemille, jotka lähettävät mainoksia muista jäsenvaltioista kuin Ranskasta, maksettavista summa peritään näin ollen maksu.

3. ILMOITETTUIJEN TOIMENPITEIDEN ALUSTAVA ARVIOINTI

3.1 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtioneuvosto

Tukiohjelma rahoitetaan varoilla, joita saadaan lainsäädännössä säädetystä veronluonteisesta maksusta, jonka veroviranomaiset perivät. Kyse on siis Ranskan valtion varoista.

Tukiohjelma koskee ainoastaan analogista radiolähetystoimintaa. Tukiohjelmasta saavat tukea toimijat, joiden kokonaisliiketoiminnasta mainostulojen osuus on enintään 20 prosenttia. Nämä palvelut kilpailevat kuulijamääristä ja mainostuloista erityisesti Ranskan alueella harjoitettavan muun radiolähetystoiminnan kanssa. Ilmoitettu tukiohjelma uhkaa vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Siltä osin kuin Ranskan viranomaisten ilmoittama radioviestinnän tukiohjelma kuuluu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan määräysten soveltamisalaan, komission on arvioitava sen soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

3.2 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla

Tukiohjelman tavoitteena on tukea radioasemien monimuotoisuutta. Näin sillä pyritään takaamaan tiedotusvälineiden monimuotoisuus Ranskan alueella, mikä on oikeutettu yleinen taloudellinen tavoite. Näin ollen tuensaajien saamaa tukea voitaisiin arvioida perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

Tukiohjelman rahoittaminen veronluonteisella maksulla on kuitenkin erottamaton osa toimenpidettä, kuten yhteisöjen tuomioistuimien totesi asiassa *Régie Networks* antamassaan tuomiossa (99–112 kohta). Tämän seurauksena komission on otettava edellä mainittu maksu huomioon tutkiessaan tukiohjelman soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

Tältä osin mainosajan myyjiltä perittävä maksu näyttää olevan ristiriidassa sen komission säännöllisesti soveltaman ja yhteisö-

jen tuomioistuimen asiassa 47/69, Ranska vastaan komissio (Kok. 1970, s. 487), 25 päivänä kesäkuuta 1970 vahvistaman yleisperiaatteen kanssa, jonka mukaan maahan tuotavat tavarat ja palvelut on vapautettava kaikista veronluonteisista maksuista, joilla on tarkoitus rahoittaa tukiohjelmaa, josta hyötyvät vain kotimaiset yritykset, kuten yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa *Régie Networks* antamassaan tuomiossa (115 kohta).

Näistä syistä komissio epäilee tässä vaiheessa, soveltuuko ilmoitettu tukiohjelma yhteismarkkinoille erityisesti perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Komissio toteaa, että rahoitustavan lainvastaisuus merkitsisi koko tukiohjelman lainvastaisuutta alusta alkaen.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾ 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJE

”Par la présente, la Commission européenne a l’honneur d’informer la République française qu’après avoir examiné les informations fournies par vos autorités, elle a décidé d’ouvrir la procédure prévue à l’article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. PROCÉDURE

Par lettre du 2 octobre 1997 de la Représentation Permanente de la France auprès de l’Union européenne, enregistrée le lendemain, le gouvernement français a notifié au titre de l’article 93, paragraphe 3 du Traité CE — devenu depuis l’article 88, paragraphe 3 du Traité CE — un projet de décret visant à modifier le régime d’aide à l’expression radiophonique qui avait été mis en place par le décret 92-1053 du 30 septembre 1992.

Par lettre du 10 novembre 1997 [SG(97) D/9265], la Commission a informé la République française de sa décision de ne pas soulever d’objection aux modifications du régime, telles que notifiées. Cette décision a produit ses effets jusqu’à la décision de la Commission en date du 28 juillet 2003, relative à la mesure d’aide NN 42/03 (ex N 752/02) qui a déclaré compatible avec le marché commun au titre de l’article 87, paragraphe 3 alinéa c) CE, le projet de loi visant à modifier le régime d’aides à l’expression radiophonique ayant été approuvé par la décision du 10 novembre 1997.

Par son arrêt du 22 décembre 2008 (affaire C-333/07 *Régie Networks*, non encore publié au recueil), la Cour de Justice des Communautés européennes a déclaré invalide la décision de la Commission du 10 novembre 1997.

La déclaration d’invalidité de la Cour amène la Commission à prendre toutes les mesures nécessaires pour remédier à l’illégalité constatée et donc à réexaminer les informations ci-dessus fournies par les autorités françaises.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

2. DESCRIPTION DÉTAILLÉE DE L'AIDE

2.1. Bénéficiaires du régime d'aides

Le projet notifié par les autorités françaises met en application le régime d'aides prévu à l'article 80 de la loi n° 86-1067, du 30 septembre 1986, relative à la liberté de communication, tel que modifié par les articles 25 de la loi n° 89-25, du 17 janvier 1989, et 27 de la loi n° 90-1170, du 29 décembre 1990, qui dispose:

«Les services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne dont les ressources commerciales provenant de messages diffusés à l'antenne et présentant le caractère de publicité de marque ou de parrainage sont inférieures à 20 % de leur chiffre d'affaires total bénéficient d'une aide selon les modalités fixées par décret en Conseil d'État.

Le financement de cette aide est assuré par un prélèvement sur les ressources provenant de la publicité diffusée par voie de radiodiffusion sonore et de télévision.

La rémunération perçue par les services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne lors de la diffusion de messages destinés à soutenir des actions collectives ou d'intérêt général n'est pas prise en compte pour la détermination du seuil visé à l'alinéa 1er du présent article».

2.2. Mode de financement du régime d'aides

Pour ce qui est du volet financement du régime d'aides, l'article 1 du projet notifié par les autorités françaises le 2 Octobre 1997, qui est devenu le décret n° 97-1263, du 29 décembre 1997, portant création d'une taxe parafiscale au profit d'un fonds de soutien à l'expression radiophonique (JORF du 30 décembre 1997, p. 19194), dispose:

«Il est institué, à compter du 1er janvier 1998 et pour une durée de cinq ans, une taxe parafiscale sur la publicité diffusée par voie de radiodiffusion sonore et de télévision [(ci-après la "taxe sur les régies publicitaires")] destinée à financer un fonds d'aide aux titulaires d'une autorisation de service de radiodiffusion sonore par voie hertzienne dont les ressources commerciales provenant de messages diffusés à l'antenne et présentant le caractère de publicité de marque ou de parrainage sont inférieures à 20 % de leur chiffre d'affaires total. Cette taxe a pour objet de favoriser l'expression radiophonique.»

L'article 2 de du projet de décret dispose:

«La taxe est assise sur les sommes, hors commission d'agence et hors taxe sur la valeur ajoutée, payées par les annonceurs pour la diffusion de leurs messages publicitaires à destination du territoire français.

Elle est due par les personnes qui assurent la régie de ces messages publicitaires.

Un arrêté conjoint des ministres chargés du budget et de la communication fixe le tarif d'imposition par paliers de recettes trimestrielles perçues par les régies assujetties dans les limites suivantes:

[...]»

L'article 4 de ce même projet de décret prévoit que cette taxe est assise, liquidée et recouvrée par la direction générale des impôts pour le compte du Fonds de soutien à l'expression radiophonique selon les mêmes règles, garanties et sanctions que celles qui sont prévues pour la taxe sur la valeur ajoutée.

3. EVALUATION DES MESURES NOTIFIEES

3.1. Présence d'aide au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE

L'article 87, paragraphe 1 du traité CE dispose que:

«Sauf dérogations prévues par le présent traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions».

Ces conditions d'application sont examinées ci-après.

Aide accordée par l'État au moyen de ressources d'État

Le régime d'aides est financé au moyen de ressources provenant d'une taxe parafiscale prévue par des dispositions législatives et réglementaires et perçue par l'administration fiscale, qui grève la publicité diffusée par voie de radiodiffusion sonore et de télévision.

Les aides sont donc accordées au moyen de ressources publiques de l'État français.

L'effet de fausser ou menacer de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou productions

Le régime d'aides favorise uniquement la prestation de services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne. Les bénéficiaires du régime d'aides sont des prestataires de tels services dont les ressources publicitaires sont inférieures à 20 % de leur chiffre d'affaires total. Ces services sont en situation de concurrence quant à la captation d'audience et de recettes publicitaires, notamment avec d'autres services de radiodiffusion sonore sur le territoire français dont les ressources commerciales dépassent ce seuil et qui, eux, ne bénéficient pas du soutien public au titre du régime d'aides.

Les aides en question faussent donc ou, à tout le moins, menacent de fausser la concurrence entre ces deux catégories de prestataires de services.

Affectation des échanges entre États membres

Les services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne émis à partir du territoire français, notamment par les bénéficiaires du régime d'aides, peuvent être captés dans d'autres États membres, fût-ce seulement dans des zones transfrontalières. De même, il apparaît que la taxe parafiscale prévue par les dispositions législatives et réglementaires notifiées grève aussi les ressources publicitaires de services prestés à partir d'autres États membres vers le territoire français.

Il en résulte que les échanges entre États membres sont ou risquent d'être affectés par le régime d'aides notifié.

Conclusion sur la présence d'aide d'État

Dans ces conditions, à ce stade et sous réserve des observations de la France et des tiers intéressés, la Commission estime que le régime d'aide à l'expression radiophonique objet de la notification des autorités françaises tombe sous le coup des dispositions prévues par l'article 87, paragraphe 1 du traité CE. Pour autant que cette mesure constitue une aide d'État, la Commission se doit d'analyser sa compatibilité avec le marché commun.

3.2. Compatibilité de l'aide à la lumière de l'article 87, paragraphes 2 et 3 du traité CE

De par son objet et son champ d'application, la mesure d'aide notifiée ne satisfait manifestement pas aux dérogations prévues dans le paragraphe 2 de l'article 87 du traité CE ni dans les alinéas a) et b) du paragraphe 3 dudit article.

De par son but de favoriser la pluralité des stations prestant des services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne sur le territoire français, notamment en soutenant celles dont les ressources publicitaires sont les plus faibles, le régime d'aide vise à garantir la pluralité des médias sur le territoire français, qui est un objectif économique général légitime. Ainsi, l'examen du volet d'aide aux bénéficiaires pourrait être fait au regard des conditions énoncées dans l'alinéa c) du paragraphe 3 de l'article 87 du traité CE. Celui-ci dispose que: «Peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun: (...) les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun (...)».

Toutefois, il ressort de l'examen de l'information fournie par les autorités françaises que le mode de financement du régime d'aides au moyen de la taxe parafiscale en question fait partie intégrante de la mesure, comme l'a constaté par ailleurs la Cour dans son arrêt *Régie Networks* (points 99 à 112).

En effet, ainsi qu'elle a pu le rappeler dans son arrêt *Régie Networks* (point 89): «la Cour a jugé que le mode de financement d'une aide peut rendre l'ensemble du régime d'aides qu'il sert à financer incompatible avec le marché commun. Dès lors, l'examen d'une aide ne saurait être séparé des effets de son mode de financement. Tout au contraire, l'examen d'une mesure d'aide par la Commission doit nécessairement aussi prendre en considération le mode de financement de l'aide dans le cas où ce dernier fait partie intégrante de la mesure (voir en ce sens, notamment, arrêts *van Calster e.a.*, précité, point 49, ainsi que du 15 juillet 2004, *Pearle e.a.*, C-345/02, Rec. p. I7139, point 29)».

Il en résulte que la Commission se doit de prendre en considération ladite taxe lors de son examen de la compatibilité du régime d'aides avec le marché commun. A cet égard, la taxe sur les régies publicitaires en cause apparaît contraire au principe général, régulièrement réaffirmé par la Commission et confirmé par la Cour dans son arrêt du 25 juin 1970, *France/Commission* (47/69, Rec. p. 487), selon lequel les produits ou services importés doivent être exonérés de toute taxe parafiscale destinée à financer un régime d'aides dont seules bénéficient des entreprises nationales, comme l'a constaté la Cour dans son arrêt *Régie Networks* (point 115).

La Commission considère à ce stade que la non exonération des services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne prestés en

France à partir de stations sises dans d'autres États membres et qui ne peuvent en aucun cas prétendre bénéficier des aides octroyées au titre du régime notifié altère les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Quand bien même le but général du volet d'aide aux bénéficiaires visé par le régime notifié est légitime et pourrait être déclaré compatible avec le marché commun, il en est tout autrement du mode de financement du régime, qui n'est pas dissociable de celui-là dans l'examen de la compatibilité.

Conclusion sur la compatibilité de l'aide d'État avec le marché commun

Dans ces conditions, à ce stade, la Commission a des doutes quant à la compatibilité avec le marché commun du régime d'aides notifié, notamment à l'aune des critères énoncés dans l'article 87, paragraphe 3, alinéa c) CE. La Commission note qu'une illégalité du mode de financement entacherait d'illégalité *ab initio* le régime d'aides.

4. CONCLUSION

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a des doutes sérieux que la mesure en cause soit compatible avec le marché commun. Par conséquent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

La Commission rappelle à la France que toute aide incompatible pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

La Commission invite la République française à lui transmettre ses observations, notamment sur les aspects suivants:

- Le rendement annuel de la taxe parafiscale finançant le régime et, dans la mesure où celui-ci différerait, le montant total des aides versées par an entre 1998 et 2002.
- Une description des bénéficiaires du régime d'aides suivant une typologie par catégories et selon des critères objectifs quant au chiffre d'affaires, domaine d'activité (émissions culturelles, musicales, associatives etc.) et l'estimation de leur nombre par catégorie entre 1998 et 2002.
- Le nombre des contributeurs à la taxe parafiscale finançant le régime assorti de fourchettes de contribution moyenne annuelle entre 1998 et 2002 en identifiant, parmi ceux-ci, ceux prestant en France des services de radiodiffusion sonore par voie hertzienne à partir de stations sises dans d'autres États membres.
- Les mesures qu'envisagerait éventuellement de prendre la République française pour ce qui est du remboursement de la taxe parafiscale payée entre 1998 et 2002 par les opérateurs prestant en France des services de radiodiffusion à partir de stations ou régies sises dans d'autres États membres, notamment au regard des modifications concernant la taxe parafiscale finançant le régime d'aides, qui ont fait l'objet de la décision de la Commission du 28 juillet 2003, (Aide d'État NN 42/03 (ex N 752/02) déclarant

compatible avec le marché commun ledit régime tel que modifié au titre de l'article 87, paragraphe 3 alinéa c) CE.

- Toute argumentation concernant les circonstances exceptionnelles ou les considérations de sécurité juridique intervenant dans l'espèce qui pourraient être invoquées par rapport au recouvrement des aides versées pendant la période couverte par l'invalidité de la décision du 10 novembre 1997 de la Commission.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication."

MUUT ILMOITUKSET

KOMISSIO

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen

(2009/C 223/10)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Vastaväitteet on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tästä julkaisemisesta.

YHTEENVETO

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006**”HOPFEN AUS DER HALLERTAU”****EY-N:o: DE-PGI-005-0529-14.03.2006****SAN () SMM (X)**

Tässä yhteenvedossa esitetään eritelmän pääkohdat tiedotustarkoituksessa.

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

Nimi: Bundesministerium der Justiz
Osoite: Mohrenstraße 37
10117 Berlin
DEUTCHLAND
P. +49 3020259333
F. +49 3020258251
Sähköposti: —

2. Ryhmittymä:

Nimi: Hopfenpflanzerverband Hallertau e.V.
Osoite: Kellerstraße 1
85283 Wolnzach
DEUTCHLAND
P. +49 8442957200
F. +49 8442957270
Sähköposti: info@deutscher-hopfen.de
Kokoonpano: Tuottaja/jalostaja (X) Muu ()

3. Tuotelaji:

Humala – Luokka 1.8: Muut perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvat tuotteet

4. Eritelmä:

(yhteenveto asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 Nimi:

”Hopfen aus der Hallertau”

4.2 Kuvaus:

Kasviopilliset tiedot:

Humala kuuluu hamppukasvien (*Cannabaceae*) heimoon ja nokkoskasvien (*Urticeae*) lahkoon. Se on kaksikotinen kasvi, toisin sanoen emi- ja hedekukinnot ovat eri kasviyksilöissä. Ainoastaan emiyksilöihin muodostuu humalantähkiä (*lupuli strobulus*), joita yleisesti kutsutaan myös kävyiksi.

Tuotteet:

Nimitykselle "Hopfen aus der Hallertau" haettu asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukainen suoja koskee ainoastaan kuivattuja humalantähkiä (*lupuli strobulus*) sekä niistä pelleteiksi tai uutteiksi jalostettuja humalatuotteita. Perinteisiä humalatuotteita ovat esimerkiksi tyyppin 90 humalapelletit ja runsaasti lupuliinia sisältävät tyyppin 45 pelletit sekä CO₂-humalauute ja etanoli-humalauute. Pelletit valmistetaan puristamalla jauhettu humala, ja uuttamisessa pellettien sisältämät makuaineet erotetaan liuotteen (CO₂, etanoli) avulla.

Käyttö:

Hopfen aus der Hallertau ja siitä jalostetut tuotteet käytetään yli 99-prosenttisesti oluen valmistukseen, ja Hallertausssa viljeltyjen humalalajikkeiden katkeroaineet ja eteeriset öljyt vaikuttavat huomattavasti oluen valmistuksen laatuun.

Hallertau on maailman laajin yhtenäinen humalanviljelyalue, ja siellä tuotetaan nykyisin noin kolmannes koko maailman humalasta. Viljeltyjen humalalajikkeiden kirjo on yhtä laaja sekä karvaiden että aromaattisten lajikkeiden osalta.

Hallertausssa viljellään esimerkiksi seuraavia karvaita lajikkeita:

- Hallertauer Magnum,
- Hallertauer Taurus,
- Herkules,
- Northern Brewer.

Hallertausssa viljellään esimerkiksi seuraavia aromaattisia lajikkeita:

- Hallertauer Tradition,
- Perle,
- Spalter Select,
- Saphir,
- Hallertauer Mittelfrüh,
- Hersbrucker Spät.

4.3 Maantieteellinen alue:

Hallertaus humalanviljelyalue käsittää maantieteellisesti seuraavat piirikunnat kokonaisuudessaan: Eichstätt, Freising, Kehlheim, Landshut, Nürnberger Land ja Pfaffenhofen.

4.4 Alkuperätodisteet:

Lajikkeita, vuosikertoja ja viljelyalueita koskevan voimassa olevan virallisen varmennusmenettelyn mukaan koko tuotantoketju humalistosta jalostukseen ja edelleen panimoon kuuluu nykyisin suljetun ja virallisesti valvotun jäljitettävyyjärjestelmän piiriin. Kaikkiin jalostuksen ja kaupan pitämisen vaiheisiin sovelletaan virallista varmennusmenettelyä, ja valvontaviranomainen rekisteröi ne. Sadonkorjuun jälkeen kaikki humalaerät tarkastetaan laboratorioissa, ja virallisen varmennusmenettelyn päätyttyä ne siirretään humalan jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittaville yrityksille.

4.5 Tuotantomenetelmä:

Humalan viljely:

Hallertaun humalan viljely tapahtuu tuotantoalueen humalistoissa. Viljelytoimet aloitetaan maaliskuussa leikkaamalla kasvit ja virittämällä humalasalot. Sitä seuraavat kasvien sidonta, karsiminen, kasvinsuojelutoimet ja mekaaninen maanmuokkaus. Lajikkeesta riippuen sadonkorjuu tapahtuu elokuun lopusta syyskuun puoliväliin.

Jalostus:

Hallertaun humalan laadun varmistamiseksi tuottajan on kauppaketjun ensimmäisessä vaiheessa varastoitava se viileään paikkaan välittömästi sadonkorjuun ja pakkaamisen jälkeen. Kansainvälisen humalakaupan ala on varmistanut tarvittavan varastointikapasiteetin Hallertaun humalanviljelyalueella. Kylmävarastoinnin jälkeen Hopfen aus der Hallertau jalostetaan humalapelleteiksi ja -uutteiksi. Pelletoinnissa kuivatut humalantähkät jauhetaan ensin ja puristetaan sitten pelleteiksi. Osa pelleteistä jalostetaan edelleen uutteenä uuttamalla pellettien sisältämät makuaineet.

4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään:

Humalanviljelyllä on Hallertaussa jo yli 11 vuosisataa pitkät perinteet, koska ensimmäinen maininta humalasta on peräisin vuodelta 860. Hallertaun humalanviljelyalue tarjoaa alalle suotuisat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet. Erityisen tärkeitä tekijöitä ovat sijainti tertiäärikaudella muodostuneessa kumpuilevassa maastossa, jonka maaperä on syvää ja irtonaista, pakkaskauden päättymisen huhtikuun lopussa ja 7,7 celsiusasteen keskilämpötila, kohtuullinen auringon säteilyn määrä (1 673 tuntia vuodessa) ja runsaat sateet (816 millimetriä vuodessa). Erityisten maaperä- ja ilmasto-olosuhteidensa vuoksi Hallertau on kansainvälisen panimoteollisuuden suuresti arvostama. Hallertaun humalanviljelijöiden sukupolvien myötä karttuneella osaamisella ja jatkuvalla pätevällä neuvontatyöllä on myös erityinen merkityksensä alueen humalanviljelylle, jonka tuotannosta noin 70 % viedään yli sataan maahan eri puolilla maailmaa. Useimmille panimoille kaikkialla maailmassa käsite "Hopfen aus der Hallertau" merkitsee nykyisin korkeaa laatua, ja tuote on äärimmäisen arvostettu sekä Saksassa että sen rajojen ulkopuolella. Myös Hallertaun humalan huolellinen ja hellävarainen jalostus on antanut tuotteelle hyvän maineen kansainvälisen panimoalan keskuudessa. Tuotteiden korkean laadun vuoksi useat ostajat vannovat niiden nimeen siinä määrin, että niiden on vaikea kuvitella jatkavansa tuotantoaan ilman kyseisiä tuotteita. Perinteiset humalafestivaalit ja kansanjuhlat, kuten *Wolnzacher Volksfest* elokuussa ja *Mainburger Gallimarkt* lokakuun alussa sekä vuosittain järjestettävä humalakuningatarkilpailu, antavat viljelyalueelle ainutlaatuisen viehätyksen.

4.7 Valvontaelin:

Nimi: Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft, Institut für Ernährungswirtschaft und Markt
Osoite: Menzinger Strasse 54
80638 München
DEUTCHLAND
P. +49 8917800333
F. +49 8917800332
Sähköposti: —

4.8 Merkinnät:

—

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2009/C 223/11)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Vastaväitteet on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tästä julkaisemisesta.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006

”TARTA DE SANTIAGO”

EY-N:o: ES-PGI-0005-0616-03.07.2007

SMM (X) SAN ()

1. **Nimi:**

”Tarta de Santiago”

2. **Jäsenvaltio tai kolmas maa:**

Espanja

3. **Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus:**

3.1 *Tuotelaji (liitteen II mukaisesti):*

Luokka 2.4 Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

3.2 *Kuvaus 1 kohdassa mainittua nimitystä vastaavasta tuotteesta:*

Perinteinen galicialainen makea torttu, joka valmistetaan mantelista, sokerista ja kananmunasta tämän asiakirjan kohdan 3.3. mukaisesti.

Aistinvaraiset ominaisuudet:

— Muoto: pyöreä, päällä sokerikuorrutus, jossa selvästi näkyvässä Santiagon risti

— Aromi: munankeltuainen ja manteli

— Väri: päältä valkea sokerikuorrutuksesta johtuen, sisältä kullankeltainen

— Maku: mantelille tyypillinen

— Koostumus: kuohkea ja murea

Esitystapa: Pääasiallisia esitystapoja on kaksi. Torttu voidaan valmistaa joko siten, että siinä on pohja, tai ilman pohjaa. Muoto voi vaihdella tortun koon mukaan.

3.3 *Raaka-aineet (ainoastaan silloin, kun on kyseessä jalostettu tuote):*

Tortun ainekset (ilman pohjaa) ovat seuraavat:

— Korkealaatuiset mantelit, joiden osuuden on oltava vähintään 33 % koko massasta. Kuorimattomien mantelien rasvapitoisuuden on oltava vähintään 50 %. Tällaisia manteleita ovat yleensä Välimeren alueen mantelilajit (kuten ”Comuna”, ”Marcona”, ”Mollar”, ”Largueta” ja ”Planeta”), joita tavallisesti käytetäänkin.

- Valkoinen sokeri (sakkarooosi), jonka osuuden on oltava vähintään 33 % koko massasta
- Kananmuna, jonka määrän on oltava vähintään 25 % koko massasta.
- Sitruunankuori ja tomusokeri sekä makea viini, brandy tai rypäleiden puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma käytetystä ohjeesta riippuen.

Kun kyseessä on torttu, jossa on pohja, pohjan osuus saa olla enintään 25 % tortun kokonaispainosta ja se voi olla valmistettu:

- lehtitaikinasta, jossa on vehnä jauhoja, voita, vettä ja suolaa, tai
- murotaikinasta, jossa on vehnä jauhoja, voita, valkoista sokeria (sakkarooosia), kananmunia, maitoa ja suolaa.

3.4 *Rehut (ainoastaan silloin, kun on kyseessä eläinperäinen tuote):*

—

3.5 *Tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava määritellyllä maantieteellisellä alueella:*

Tortun valmistus ja koristelu.

3.6 *Paloittelua, raastamista, pakkaamista ym. toimenpiteitä koskevat erityissäännöt:*

Pakkaamisen on tapahduttava valmistuspaikalla, jonka on oltava kirjattu valvontaelimen rekisteriin. Torttu on pakattava valmistuspaikalla ensinnäkin, koska se murentuu helposti ja sen sokerikuorrutus voi vahingoittua. Sen vuoksi tuotetta olisi hankala käsitellä ja kuljettaa, jos sitä ei suojattaisi pakkauksella. Toiseksi on varmistettava hygienia ja estettävä pilaantuminen. Pakkaaminen voidaan siten katsoa osaksi tuotteen valmistusta.

Pakkausten on oltava uusia, puhtaita ja kullakin leivonnaisella on oltava oma pakkauksensa. Pakkausmateriaalin on oltava tuotteen säilyttämisen ja kuljettamisen kannalta sopivaa.

3.7 *Merkintöjä koskevat erityissäännöt:*

Tortut, joista käytetään suojattua alkuperänimitystä Tarta de Santiago, on sertifioitava sen osoittamiseksi, että ne ovat laatu-eritelmän mukaisia. Tortuissa on oltava alfanumeerinen sinetti, etiketti tai vastaetiketti, jonka valvontaelin on hyväksynyt ja antanut. Niissä on myös oltava suojatun alkuperänimityksen virallinen logo (katso jäljempänä).

Sekä kaupallisissa etiketeissä että vastaetiketeissä on oltava maininta "Indicación Geográfica Protegida "Tarta de Santiago"". Etiketeissä ja pakkauksissa on oltava selkeästi näkyvissä maininta "Indicación Geográfica Protegida Tarta de Santiago" lainsäädännössä edellytettyjen yleisten tietojen lisäksi.

4. Maantieteellisen alueen rajaus:

Suojatun maantieteellisen merkinnän "Tarta de Santiago" maantieteellinen tuotantoalue kattaa koko Galician itsehallintoalueen.

5. Yhteys maantieteelliseen alkuperään:

5.1 Maantieteellisen alueen erityispiirteet:

Manteleista valmistettuja tuotteita on nautittu Galiciassa ammoisista ajoista, ja tämän myötä on syntynyt perinteinen torttu, joka on nyt osa alueen ruokaperinnettä, vaikka itse alueella ei juurikaan kasva mantelipuuta.

Manteliin perustuvia tuotteita käytti alunperin pääasiassa yläluokka. Tuotteet yleistyivät myöhemmin koko väestön keskuudessa ja niistä tuli tyypillinen ja perinteinen osa alueen jälkiruokia. Santiagon torttu on yksi vanhimmista Galician alueen perinteisistä leivonnaisista.

5.2 Tuotteen erityisluonne:

Santiagon torttu on jälkiruoka, joka erottuu selkeästi sekä ulkonäkönsä ja makunsa että värinsä ja kuohkean ja murean koostumuksensa puolesta. Torttu on helppo tunnistaa tortun muodon ja tortun päällä olevan Santiagon ristin perusteella.

5.3 Syy-seuraussuhde, joka yhdistää maantieteellisen alueen seuraaviin: tuotteen laatu tai ominaisuudet (kun kyseessä SAN) tai tuotteen erityislaatu, maine tai muut ominaisuudet (kun kyseessä SMM):

Vanhin viittaus nykyään Tarta de Santiago -nimellä tunnetun mantelitortun valmistamiseen ja nauttimiseen löytyy vuodelta 1577. Tuolloin Don Pedro de Portocarrero vieraili Santiago de Compostelan yliopistossa ja tutki aterioita, joita opettajille tarjottiin todistustenjakopäivinä.

Ensimmäiset luotettavat reseptit ilmestyivät teoksessa *Cuaderno de confitería*, jonka Luis Bartolomé de Leybar kokosi vuoden 1838 tienoilla, sekä Eduardo Merínin kirjassa *El confitero y el pastelero*, joka oli erittäin hyödyllinen kokeille, majatalonisännille sekä kondiittoreille. Näiden teosten ajankohdat ja niiden paikallinen alkuperä osoittavat sen, miten kauan tuotetta on valmistettu ja miten se on sidoksissa paikallisiin perinteisiin. Tortun ohje ei sisällynyt keittokirjoihin muualla Espanjassa ennen 1900-lukua, mikä osoittaa, ettei sitä pidetty osana kansallista leipomisperinnettä ja että sitä pidettiin pitkään alueellisenä erikoisuutena. Kaikki tämä vahvistaa sitä, että torttu on peräisin Galician alueelta ja vahvasti sidoksissa sen perinteisiin, gastronomiaan ja tottumuksiin.

Lisäksi alueen perinteiset leipomot käyttävät tortun valmistamiseen edelleen ohjeita, jotka ovat peräisin 1800-luvun lopulta. Santiago de Compostelassa sijaitsevan Casa Mora -leipomon perustaja alkoi vuonna 1924 koristella torttuja Santiagon ristillä. Tämä tapa saavutti suuren suosion ja levisi koko Galiciaan.

Lopuksi voidaan todeta, että "Tarta de Santiago" mainitaan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriön vuonna 1996 julkaiseman teoksen "Inventario Español de Productos Tradicionales" konditoriatuotteita koskevassa luvussa. Tämä on lisätodiste tuotteen yhteydestä Galician itsehallintoalueeseen.

Eritelmän julkaisuviite:

Orden de 29 de diciembre de 2006 por la que adopta decisión favorable en relación con la solicitud de registro de la indicación geográfica protegida Tarta de Santiago.

Diario Oficial de Galicia número 5, 8. tammikuuta 2007.

[http://www.xunta.es/doc/Dog2007.nsf/a6d9af76b0474e95c1257251004554c3/9eff9ab5be0f8a9ec125725a004cf842/\\$FILE/00500D006P012.PDF](http://www.xunta.es/doc/Dog2007.nsf/a6d9af76b0474e95c1257251004554c3/9eff9ab5be0f8a9ec125725a004cf842/$FILE/00500D006P012.PDF)

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2009/C 223/12)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Vastaväitteet on toimitettava Euroopan komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tästä julkaisemisesta.

YHTEENVETO

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006

”PEMENTO DE OÍMBRA”

EY N:o: ES-PGI-0005-0486-20.07.2005

SAN () SMM (X)

Tässä yhteenvedossa esitetään tuote-eritelmän pääkohdat tiedotustarkoituksessa.

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

Nimi: Subdirección General de Calidad y Agricultura ecológica — Dirección General de Industrias y Mercados Agroalimentarios — Secretaría General de Medio Rural del Ministerio de Medio Ambiente, y Medio Rural y Marino de España
Osoite: Paseo Infanta Isabel, 1
28071 Madrid
ESPAÑA
P. +34 913475394
F. +34 913475410
Sähköpostiosoite: sgcaae@mapya.es

2. Ryhmittymä:

Nimi: Hortoflor 2 SCG
Osoite: Barbantes-estación
32454 Cenlle (Ourense)
ESPAÑA
P. +34 988280402
F. +34 988280399
Sähköpostiosoite: hortoflor@hortoflor.com
Kokoonpano: Tuottaja/jalostaja (X) Muu ()

3. Tuotelaji:

Luokka 1.6 – Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

4. Eritelmä:

(yhteenvedo asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 Tuotteen nimi:

”Pemento de Oímbra”

4.2 Kuvaus:

Paprikat, joilla on suojattu maantieteellinen merkintä (SMM) ”Pemento de Oímbra” ovat tuotantoalueella perinteisesti viljellyn lajin *Capsicum annuum*, L, ekotyypistä peräisin olevia hedelmiä. Paprikat on tarkoitettu ihmisravinnoksi ja ne saatetaan markkinoille tuoreina ennen kun ne ovat kokonaan kypsyneet.

Tuotteen ominaisuudet ovat seuraavat:

Fyysiset ja aistinvaraiset ominaisuudet:

- Muoto: säännöllinen, pitkänomainen; yksi siemenkoti ja 3-4 lokeroa, ei merkittäviä suonia.
- Paino: 100–200 gr.
- Pituus: 10–20 cm.
- Kannan leveys: 6–8 cm.
- Kolmi- tai nelilokeroinen poikkileikkaus.
- Kärjen muoto: terävä tai pyöristynyt.
- Kuori: sileä ja kiiltävä, väriltään vaalean vihreä, paikoittain miltei keltainen.
- Seinämän tai hedelmälihan paksuus: 6–8 mm.
- Maku: makea, ei tulinen, koska ei sisällä kapsaisiiniä, aromin vahvuus keskimääräinen.

Kemialliset ominaisuudet (keskimääräiset arvot):

- Kemiallinen koostumus: kosteus 93 %, proteiineja 1,3 g/100 g tuorepainoa.

4.3 Maantieteellinen alue:

Tuotantoalue käsittää kokonaisuudessaan Ourensen maakunnassa sijaitsevan Verínin alueen, johon kuuluvat seuraavat kunnat: Oímbra, Verín, Castrelo do Val, Monterrei, Cualedro, Laza, Riós ja Vilardevós.

Alueella sijaitsee Támeiga-joen laakso, jonka sää- ja maaperäolot ovat ihanteelliset kyseessä olevan tuotteen kasvattamiselle.

4.4 Alkuperätodisteet:

Tuotteen jäljitettävyyden varmistetaan kaikissa tuotanto- ja kauppaketjun vaiheissa tehtävillä tunnistusmerkinnöillä.

Valvoakseen eritelmän edellytysten noudattamista valvontaelin ylläpitää tuottaja- ja tilarekisteriä, jota päivitetään jatkuvasti.

Ainoastaan sellaisille paprikoille, joita asianmukaiseen rekisteriin merkityt tuottajat viljelevät rekisteröidyillä tiloilla eritelmän vaatimusten sekä muiden täydentävien sääntöjen mukaisesti, voidaan antaa SMM-tunnus "Pemento de Oímbra".

Rekisteriin merkittyjen tuottajien on myös ilmoitettava tuotettujen ja kaupan pidettyjen SMM-tunnuksen saaneiden tuotteiden tosiasialliset määrät merkitsemällä ne tätä tarkoitusta varten perustettuihin rekistereihin. Valvontaelin tarkastaa, että pakkaajien kaupan pitämät määrät vastaavat viljelijöiden toimittamia määriä, ja toteaa myös viljelijöiden tuotannon ja rekisteriin merkittyjen lohkojen tuotoksen välisen vastaavuuden.

Kaikki rekisteriin merkityt luonnolliset ja oikeushenkilöt sekä maatilat, varastot, jalostuslaitokset ja tuotteet kuuluvat valvontaelimen harjoittaman valvonnan ja tarkastusten piiriin. Niiden avulla varmistetaan, että suojatut tuotteet ovat eritelmän vaatimusten ja muiden täydentävien sääntöjen mukaisia. Valvonta perustuu maatiloille, varastoihin ja tuotantolaitoksiin tehtäviin tarkastuskäynteihin, asiakirjojen tarkastukseen ja sen valvomiseen, ovatko paprikat 4.2 kohdassa kuvailtujen fyysisten ominaisuuksien mukaisia eli kokonaisia, terveitä, puhtaita, vahingoittumattomia ja virheettömiä korjuuhetkellä. Lisäksi voidaan tehdä monijäämäanalyysi, jolla varmistetaan, että torjunta-ainejäämien todetut määrät eivät ylitä voimassa olevassa lainsäädännössä kyseisille kasveille vahvistettuja jäämien enimmäismääriä.

4.5 Tuotantomenetelmä:

Siementen hankkimiseksi viljelijät valitsevat itse perinteisin menetelmin ja kokemuksensa perusteella kasvit ja hedelmät, joilla on parhaimmat ominaisuudet (koko, muoto ja ulkonäkö) korkealaatuisten paprikoiden kasvattamiseksi.

Tuotteen tuotantoprosessi on seuraava:

— Lisääminen ja istutus:

Kypsä hedelmä (punainen) kuivataan ja siitä otetaan talteen siemenet. Taimet valmistellaan maaliskuun alussa. Istutus viljelyaloille tapahtuu toukokuun puolivälistä alkaen. Istutusala on noin 50 cm × 40 cm. Taimet tulevat hyväksytyiltä ja asianomaiseen rekisteriin merkityiltä tuottajilta.

— Viljelyrajoitukset:

Suojattu maantieteellinen merkintä "Pemento de Oímbra" voidaan myöntää sekä avomaalla että kasvihuoneessa kasvatetuille paprikoille. Suurin sallittu tuotto on yleensä 4,5 kg/m².

— Viljelymenetelmät:

Kastelu on onnistuneen viljelyn kannalta välttämätöntä. Kasvi kastellaan juuresta, jottei vahingoiteta kukkaa tai hedelmää.

Orgaanista lannoitusta (lehmän- tai kananlantaa) käytetään kerran pohjalannoituksena.

Mahdollisia tuholaiden ja tautien torjuntamenetelmiä ovat pääasiassa siementen desinfiointi, kasvualustojen käsittely ja pienemmät kasteluannokset. Jos tarvitaan kasvinsuojeluaineita, käytetään sellaisia tuotteita, joilla on vähiten ympäristövaikutuksia ja paras teho, jotka ovat vähiten myrkyllisiä ja vähiten jäämiä aiheuttavia, vaikuttavat vähiten muihin kasveihin ja aiheuttavat vähiten vastustuskykyongelmia.

— Sadonkorjuu:

Sato korjataan käsin, kun hedelmät ovat osittain kypsiä ja ajankohtana, jona kohdassa 4.2 mainitut fyysiset ominaisuudet ja olosuhteet ovat viljelijöiden kokemuksen mukaan sopivat niiden markkinoille saattamiseen. Satoa korjataan niin monessa vaiheessa kuin on tarpeen, ja siinä käytetään sellaisia tarvikkeita (työvälineitä, rasioita tai laatikoita jne.) ja niin paljon työvoimaa, etteivät tuotteet pilaannu.

— Kuljetus ja varastointi:

Paprikat kuljetetaan kovissa astioissa vahingoittumisen estämiseksi. Lasti puretaan varovasti, jotta hedelmille aiheutuu mahdollisimman vähän putoamisesta johtuvaa vahinkoa. Varastointitilojen on oltava asianmukaisesti ilmastoidut.

— Kaupan pitäminen:

Paprikat saatetaan markkinoille verkkopusseissa (1–5 kg) tai pahvilaatikoissa (5–10 kg). Käytettävien pakkausmateriaalien on oltava voimassa olevassa elintarvikelainsäädännössä hyväksytyjä. Kussakin pakkauksessa olevien paprikoiden on oltava laadultaan, kypsyydeltään ja väriltään samanlaisia. Muitakin esillepanotapoja voidaan käyttää, jos voidaan varmistaa, että ne eivät heikennä tuotteen laatua. Myyntiaika on 15 päivästä kesäkuuta–15 päivään lokakuuta. Myyntiaikaa voidaan muuttaa, jos sesongin sääolosuhteiden vuoksi tuotteen ominaisuudet sitä edellyttävät.

4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään:

Kyseessä oleva paprika on määritellyn maantieteellisen alueen maanviljelijöiden perinteisesti viljelemä paikallinen ekotyypä. Koska sitä on tuotettu vähän eikä se ole levinnyt paljonkaan vuosien myötä, sen viljely ei ole laajentunut mainitun maantieteellisen alueen ulkopuolelle ja alue on yhä nykyään ainoa paikka, jossa kyseistä paprikaa viljellään.

Osoituksena paprikan maineesta ja suosioista perustettiin vuonna 1998 elokuun alussa järjestettävä tapahtuma "Feira do Pemento", jossa juhlitaan Pemento de Oímbra paprikan gastronomisia ominaisuuksia. Myynnin edistämisen ja maistelun lisäksi tapahtumassa järjestetään gastronomisia kilpailuja ja teknisiä seminaareja viljelijöille. Osoituksena paprikan maineesta voidaan todeta, että monet ravintolat Verínin alueella mainitsevat Pemento de Oímbra -paprikan ruokalistassaan, koska ne pitävät sen kulinnaarisia ominaisuuksia ja sen monia valmistustapoja hyvänä mainoksena.

Tuotteen maine johtuu monista tekijöistä, kuten tuotantoalueen laaksojen kasviaineksesta, maaperästä ja mikroilmastosta.

K a s v i

Paikalliset viljelijät noudattavat perinteisiä käytäntöjä parhaiden kasvien viljelyyn ja valitsemiseen sekä tuotantotekniikoiden sopeuttamiseen paikallisiin olosuhteisiin. Tuloksena on tuote, jolla on sen erityisominaisuuksien ja laadun ansiosta erinomainen maine.

M a a p e r ä

Maaperän ominaisuudet tekevät alueesta erityisen sopivan paprikoiden viljelyyn. Maaperä on liejuista ja savista hiekkaa ja siinä on runsaasti orgaanista ainesta. Vesi imeytyy helposti, mikä mahdollistaa tiheän kastelun. Kasvi on herkkä kuivumiselle, joten maaperä on pidettävä kosteana. Veden kertymistä on kuitenkin vältettävä, koska se voi vaikeuttaa kasvin hengitystä tai aiheuttaa hedelmien mädäntymistä.

I l m a s t o - o l o s u h t e e t

Alueen ilmasto sopii erityisen hyvin Oímbra-ekotyypin kasvattamiseen, minkä vuoksi kyseistä kasvia on viljelty alueella niin kauan. Siitä johtuvat osaltaan myös paprikan ainutlaatuiset ominaisuudet.

Pemento de Oímbra -paprika, kuten useimmat makeat paprikat, tarvitsee paljon valoa. Sen vuoksi se hyötyy siitä, että tuotantoalue on kaakkoon päin ja että alueen lämpötila on optimaalinen kasvin kussakin kasvuvaiheessa.

Itäminen edellyttää vähintään 13 celsiusasteen lämpötilaa. Se saavutetaan kyseisellä alueella huhtikuussa. Kasvun kannalta optimaalisia lämpötiloja ovat 20–25 celsiusastetta (päivällä) ja 16–18 celsiusastetta (yöllä). Tämä saavutetaan alueella heinä–elokuussa. Useimpina vuosina öiden lämpötila syyskuussa (keskimäärin 14,4 celsiusastetta) on liian alhainen hyvälaatuisten makeiden paprikoiden kasvattamiselle avoimella maalla, joten tunneleita käytetään yleisesti.

4.7 Valvontaelin:

Nimi: Instituto Galego da Calidade Alimentaria (INGACAL)
Osoite: Rúa Fonte dos Concheiros, 11 bajo
15703 Santiago de Compostela
ESPAÑA
P. +34 881997276
F. +34 981546676
Sähköpostiosoite: ingacal@xunta.es

INGACAL on julkinen elin, joka kuuluu Consellería do Medio Rural de la Xunta de Galician alaisuuteen.

4.8 Merkinnät:

Suojatulla maantieteellisellä merkinnällä "Pemento de Oímbra" kaupan pidettävät paprikat on varustettava kunkin tuottajan/pakkaajan tuotemerkkiä vastaavalla etiketillä sekä vastaetiketillä, jossa on valvontaelimen hyväksymä aakkosnumeerinen koodi sekä suojatun maantieteellisen merkinnän tunnus. Sekä kauppaetiketissä että vastaetiketissä on oltava teksti "Indicación Geográfica Protegida Pemento de Oímbra".

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI